

Jdou po mně jdou

Jaromír Nohavica, 1984

3/4: ↓ ↓↑↓↑
Capo I

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
||: pak jednou v létě řek' jsem si: ať,
svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :||

2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
||: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :||

R. Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každém rohu mají fotku mou,
kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-sing. Jé, jé

3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudinká vdova mi nabídla byt,
||: byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :||

4. Však půl roku nato řekla mi: „Dost,
 tobě došlo zlato, mně trpělivost,
 ||: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,“
 tak jsem na cestě a chudý jak veš. :||

R. Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
 na každém rohu mají fotku mou,
 kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
 tma jako v pytli je v celách Sing-sing. Jé, jé

5. Teď ve státě Utah žiju spokojen,
 pípu jsem utáh' a straním se žen,
 ||: kladou mi pasti a do pastí špek,
 já na ně mastím, jen ať mají vztek. :||

R. Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
 na nočních stolcích mají fotku mou,
 kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
 žít pod pantoflí je hůř než v Sing-sing. Jé, jé